

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Borbás Máté ügyvéd) által képviselt felperes neve(...) kérelmezőnek a Szecskay Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bacher Gusztáv ügyvéd) által képviselt alperes neve(.....) ellenérdekű fél ellen a benyújtó védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2018. október 11. napján kelt, 1.Pk...../2018/7. számú végzése ellen a kérelmező 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbiak

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A kérelmező ábrás megjelölésre kért védjegyoltalmat a Nizzai Megállapodás 7., 9., 11., 30. és 32. osztályaiba sorolt termékek vonatkozásában. A megjelölésben a „very goodies” szavak vastagított fehér színű betűvel vannak megjelenítve két, egymással érintkező fekete színű, lekerekített négyszöget formáló háttérben.

A kérelmezett, helyesen ellenérdekű fél felszólalással élt a lajstromozással szemben, ebben a korábbi elsőbbségű lajstromszámú színes ábrás és lajstromszámú, a „GOODIES” szót védő európai uniós védjegyeivel való összetéveszthetőségre hivatkozott. Az előbbi védjegyben zöld színű, stilizált talp alakú háttérben kézírásra emlékeztető, nagy méretű, fehér színű betűkkel jelenik meg a „Goodies” szó, aminek első két magánhangzója felett olvasható a jóval kisebb, szintén fehér betűkkel írt „Organix” kifejezés. Az ábrás védjegy árujegyzéke az 5., 29., 30., 32. és 35., a szóvédjegyé az 5., 29., 30. és 31. osztályokba tartozó termékekre terjed ki.

A benyújtó (a továbbiakban: Hivatal) a felszólalást megalapozottnak találta, így M...../21 ügyiratszámú határozatával a védjegybejelentést elutasította és rendelkezett az eljárási költségről. Indokai szerint a megjelölés és az ellentartott védjegyek közötti hasonlóság mértéke – figyelembe véve a vizuális, fonetikai, konceptuális összevetés eredményét és az áruhasználatot – eléri azt a szintet, hogy a fogyasztók részéről az összetévesztés veszélye fennálljon. A döntés ellen a kérelmező élt megváltoztatási kérelemmel.

Az elsőfokú bíróság a kérelmet kisebb részben alaposnak találta, ezért végzésével a Hivatal határozatát annyiban megváltoztatta, hogy a bejelentett megjelölés védjegykénti lajstromozását elrendelte a 9. áruosztályon belül a „fizetési és nyilvántartási rendszerek”, a 11. áruosztályon belül az „italok és folyékony élelmiszerek, különösen forróitalok, italok és levesek főzésére és melegítésére szolgáló önkiszolgáló gépek, ivóvízszűrők, vízszűrő berendezések és automata berendezések vízszűrő készülékei, mind ezen termékek alkatrészei és tartozékai” termékek vonatkozásában. Ezt meghaladóan a megváltoztatási kérelmet elutasította. Kötelezte a kérelmezőt, hogy fizessen meg az ellenérdekű fél részére 15 napon belül 50.000 forint eljárási költséget.

Döntését a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

Az összetéveszthetőséget értékelve rámutatott, miszerint a megjelölés hangsúlyosabb második szóeleme megegyezik az ellentartott „GOODIES” szóvédjeggyel, az első, jelzőként funkcionáló „very” elemének a fogyasztó nem tulajdonít különösebb jelentőséget, hanem figyelme a jelzett szóra összpontosul. A megjelölés „goodies” szava a domináns eleme a színes ábrás védjegynek is, e hasonlóság a vizuális és a fonetikai hasonlóságot egyaránt megalapíthatja. A konceptuális szempontú hasonlóságot is kimutathatónak látta abból kiindulva, hogy noha a „goodies” szónak számos jelentése van, ám ezekkel az angol nyelvet csak kis mértékben beszélő átlagfogyasztó nincs tisztában, viszont a fantáziaszóként észlelt szóelemek azonosságát érzékeli.

Az árujegyzékeket vizsgálva rögzítette, hogy a kávé, tea, cukor liszt, méz, gabona alapú készítmények, kekszek, édességek, mártások, kétszersült termékek a megjelölés, illetve az ábrás védjegy 30. és 32. osztályaiban egyformán megtalálhatók. A megjelölés 30. osztályában szereplő torták, sütemények, pizzák, szendvicsek, kétszersütek, kalácsok, sütemények pedig erős hasonlóságot mutatnak az ábrás védjegy ugyanezen osztályában felsorolt lisztből, gabonafélékből készült készítmények, süteménytészták, zabpehely, müzli, snack ételek, ropogtatni valók, aprósütemények termékekkel. A 32. osztályban az ábrás védjegy árujegyzéke gyakorlatilag a fejezetcímet tartalmazza, vagyis minden ide tartozó terméket lefed, ezekkel a megjelölés nevezett osztályában szereplő termékek részben azonosak, részben hasonlóak. Megállapította, miszerint a megjelölés 7. osztályában feltüntetett étel- és ital árusító automaták közül a csecsemő vízkiadó berendezések erősen hasonlóak az ellentartott védjegyek 5. osztályaiban felsorolt baba- és kisgyerekeknek való italokkal. Az elsőfokú bíróság összetéveszthetőségig vezető rendkívül szoros asszociációs kapcsolatot talált az automaták és a bennük kínált italok, illetve ételek között, figyelemmel arra, hogy a márkanévek gyakran a készüléken és a termékeken egyaránt megtalálhatók, így a fogyasztók az automatán látható jelzésből a benne lévő termékeket gyártó céget, márkajelzését ismerik föl. Ugyanez a szoros kapcsolat jelentkezik az ábrás védjegy 29. osztályában található tejturmixok, előkészített, illetve főtt ételek, valamint az italértékesítő automaták vonatkozásában. Az a szolgáltatás pedig, amely az étel- és ital kiadó automatákon keresztül megvalósul lényegében beletartozik az ellentartott ábrás védjegy 35. osztályában rögzített élelmiszerek és italok kiskereskedelmi értékesítésébe.

Ugyanakkor a törvényszék nem talált hasonlóságot a védjegybejelentés 11. osztályában megjelölt készülékek túlnyomó része, illetőleg az ellentartott ábrás védjegy 5., 29., 30. és 32., valamint a szóvédjegy 5., 29. és 30. osztályaiban felsorolt étel és ital termékek között, mert önmagában az a körülmény, hogy a bejelentésben foglalt berendezések szintén vízzel kapcsolatosak még nem teremt hasonlóságot a védjegyek érintett termékeivel. Ezen megítélés alól a kávéfőzők kivételt képeznek, mert a készülék az ábrás védjegy 30. osztályába tartozó kávé elkészítésének szükségszerű eszköze, ezért itt a hasonlóság fennáll. Nem látott hasonlóságot a megjelölés 9. osztályában szereplő fizetési és nyilvántartási rendszerek, illetve az ábrás védjegy 35. osztályába sorolt élelmiszerekkel kapcsolatos kereskedelmi szolgáltatások vonatkozásában, hiszen bármely visszterhes szolgáltatással nyilvánvalóan együtt jár a fizetési és nyilvántartási rendszerek működtetése. Erre tekintettel a 9. áruosztály egészében és a 11. áruosztályban a kávéfőzők kivételével elrendelte a megjelölés lajstromozását, az árujegyzék fennmaradó része tekintetében azonban elutasította a megváltoztatási kérelmet.

A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, ebben a végzés részbeni megváltoztatását és elsődlegesen a megjelölésnek az áruk teljes körére kiterjedő lajstromozását kérte, másodlagosan a lajstromozást a

cukor, liszt és méz termékek kivételével kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a „goodies” közös elem mellett több kiemelten fontos további elem található a megjelölésben, továbbá hogy a felek árujelzői között jelentős típusbeli (szó-, illetve ábrás), vizuális (jellegzetes betűk, megjelölésben „very” első szóelem, két lekerekített négyzetes forma, szóvédjegynél az ábrás elemek hiánya, ábrás védjegynél zöld talp formájú háttér és a szavak elhelyezése), fonetikus (első szó dominanciája, eltérő szótagszámok) és konceptuális különbségek találhatók, miként azt sem mérlegelte, hogy az azonos „goodies” elem jelentése a konkrét kontextusban módosult és a védjegyektől eltérő. A megváltoztatási kérelemre visszautalva megismételte, hogy a „goody” szó jelentése komfort, kényelem, cukorka, édesség, nyalánság, komaasszony, takarítóasszony, pozitív hős, míg többes számú „goodies” alakja nagyszerűt, kitűnőt jelent, további jelentései pedig „Ez igen!”, „Ez már döfi!”. Hivatkozása szerint ezen utóbbi, elsősorban Amerikában használatos jelentésekre tekintettel az ábrás környezetbe helyezett „very goodies” szókapcsolat kiváltképp karakteres, hiszen sajátos nyelvi leleménnyel köti össze a két szót, melyek a hétköznapi nyelvben megszokottan nem kötődnek egymáshoz. Rámutatott, hogy mivel a „goodies” szó a 30. osztályba tartozó édesség, nyalánság, cukorka vonatkozásában leíró, így a kellő megkülönböztető képesség hiánya állapítható meg a védjegyek ezen áruí vonatkozásában. Sérelmezte, hogy a törvényszék ezt a tényt ignorálta és döntését elsősorban a gyengébb megkülönböztető képességgel rendelkező ellentartott szóvédjegyre alapította. Indokolatlannak tartotta, hogy a védjegyek jóhírűségének igazolása nélkül elutasításra kerüljön a bejelentés olyan osztályban, amit a korábbi jog nem fed le, s nincs egyértelmű kapcsolat az érintett árukkal sem, nevezetesen a 7. osztályban, továbbá a 30. és 32. osztály azon cikkei vonatkozásában, melyek nem köthetők össze a korábbi bejegyzéssel. Itt az italok és az automaták kérdésére gondolt, megjegyezve, hogy tradicionálisan ezek gyártói nem azonosak, termékeik megjelölései nem esnek egybe. Megítélése szerint az árujelzők hasonlóságának hiánya miatt a megjelölés lajstromozása az összes igényelt termék tekintetében megalapozott vagy ilyen a cukor, liszt és méz kivételével.

Az ellenérdekű fél a fellebbezésre ellenkérelmet vagy észrevételt nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem támadta a döntés hivatali határozatot részben megváltoztató rendelkezését, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette, ebben a részében a végzés jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú döntéssel és indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, a törvényszék a jogszabályok megfelelő, a kialakult joggyakorlatot is tükröző helyes alkalmazásával jutott arra a meggyőződésre, hogy az adott esetben nincs helye a megjelölés árujegyzékében foglalt további termékek, illetve osztályok tekintetében a védjegyoltalom megadásának.

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az átlagos fogyasztókra gyakorolt összbenyomást vizsgálta a hármas szempontrendszer alapján, és olyan fokú hasonlóságot látott megállapíthatónak, amely az ellenérdekű fél korábbi védjegyei miatt bizonytalanságot vagy tévedést idézhet elő a vásárlók körében a megjelöléssel ellátott termékek eredetét, származását illetően. Az ítéletábra

osztotta, hogy az ütköző ábrás megjelölésekben egyformán a „goodies”, illetve a „GOODIES” elemek minősülnek dominánsnak, a szóvédjegy pedig ebből az egyetlen elemből áll.

Az érintett ábrás megjelölésekben a háttérben alkalmazott alakzatok, a betűk típusa, formája között kétségtelenül felfedezhetők eltérések, ám ezek a domináns szóhoz képest alárendelt szerepet játszanak, díszítő funkcióval rendelkeznek, csupán a látványképet alakítják, de az eltérések nem tekinthetők annyira markánsnak, egyedinek vagy jellemzőnek, amelyek kiküszöbölhetnék az esetleges téves fogyasztói feltevéseket. Nem értékelhető ilyen körülményként az sem, hogy a szóvédjegynek egyáltalán nincs ábrás eleme, mivel a megjelölés magában rejti annak a lehetőségét, hogy azzal találkozva a fogyasztó arra a valótlan következtetésre jusson, hogy az ellenérdekű fél védjegyének egy kibővített változatával van dolga. A színnek sincs ügödöntő szerepe, mert lajstromozása esetén a kérelmező a megjelölést bármilyen tetszőleges színskombinációban használhatná, hiszen nem színes védjegybejelentésről van szó. Mindezeket egybevetve vizuális alapon zavaró mértékű hasonlatosság tapasztalható a védjegybejelentés, illetve az anterior védjegyek között.

Fonetikai szempontból vizsgálva az ellentartott védjegyeket a megjelöléssel, megállapítható, hogy a „GOODIES” szót azonosan kell ejteni minden esetben. Jóllehet a lajstromozni kért megjelölésben a „very” szó szerepel elől, de a mögötte elhangzó „goodies” szó hosszúsága folytán felkelti a figyelmet. Annak ellenére, hogy a releváns magyar átlagfogyasztó jellemzően csekély idegen nyelvi ismerettel bír, azonban jelzős szerkezetekben, főleg reklámokban a „very” szó magyar nyelvterületen is olyan gyakran fordul elő, hogy az általánosan használt „nagyon” jelentésével valószínűleg a magyar átlagfogyasztó is tisztában van, míg nem ez a helyzet a számos jelentéssel rendelkező „goodies” kifejezés esetén. Ezért is a magyar átlagfogyasztó számára ez, a második szóelem lesz az, amihez majd később emlékezetében a megjelöléssel jelzett árut kötheti.

Konceptuális alapon sem tudja az átlagfogyasztó biztonságosan elkülöníteni a megjelölést a védjegyeiktől, mivel a közös „goodies” elemet valamennyi esetben fantáziaszónak tekinti, az számára értelmes tartalmat nem közvetít, de a szavak azonosságát érzékeli.

Nem találta aggályosnak a másodfokú bíróság a végzés megállapításait az árujegyzékek összevetése tekintetében sem. Eredménytelenül érvelt a fellebbezés a 30. osztály vonatkozásában a megkülönböztető képesség hiányával, mert a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapított jelen eljárás kereteit meghaladja annak a kérdése, hogy az érvényes ellentartott védjegyek oltalomképesek-e az árujegyzékükben feltüntetett egyes termékek vonatkozásában. Megjegyzi ugyanakkor az ítélőtábla, hogy az édesség, a cukor, illetve az ezzel készült termékek a védjegybejelentés árujegyzékének 30. osztályában is szerepelnek. Alaptalanul hiányolta a kérelmező a védjegyek jóhírűségének igazolását is. A Nizzai Osztályozás nem egy zárt rendszer, elsősorban tájékoztató jelleggel csoportosítja fejezetcímekbe az árukat és szolgáltatásokat, de a műszaki jellemzők, az értékesítési csatornák, a rendeltetés vagy egyéb jellemzők alapján előfordulhat, hogy más-más osztályokba tartozó áruk és/vagy szolgáltatások között átfedések legyenek, hasonlatosság merüljön fel. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor erős hasonlóságot látott a megjelölés 7. és a védjegyek 30., illetve 32. osztályai, továbbá az ábrás védjegy 29. osztályai között, mivel az előbbi az utóbbiakban felsorolt étel- és ital árukat árusító, előállító gépeket tartalmazza. Ugyanígy szoros összefüggés mutatható ki a megjelölés 7. osztályában szereplő csecsemő vízkiadó automaták és a védjegyek 5. osztályában oltalom alatt álló bébi- és kisgyermeknek való italok körében. De egyértelmű a kapcsolódás a megjelölés és az ellentartott védjegyek 30. és 32. osztályai tekintetében is, mert a védjegybejelentés egy része, így a kávé, tea, cukor, liszt, méz, gabona alapú készítmények, kekszek, édességek, mártások, kétszersült termékek teljesen azonos a szembe állított árujegyzékekben felsorolt termékekkel, a fennmaradó része pedig a rendeltetés és az értékesítési csatornák miatt nagy mértékű hasonlóságot mutat.

Minthogy az érintett megjelölések vizuális, fonetikus és konceptuális alapon is hasonlóak, az árujegyzékek körében pedig egyrészt teljes azonosság, másrészt nagy fokú hasonlatosság állapítható meg, ezért reális annak a veszélye, hogy az átlagfogyasztó a felek árujelzőit vagy a velük jelzett termékeket összetéveszve egymással, tehát megvalósulnak a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjában írt feltételek, ekként az elutasított termékkör vonatkozásában a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban. Mindebből következően sem az elsődleges, sem a másodlagos fellebbezési kérelem nem foghatott helyt.

A kifejtettek tükrében a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. és a Pp. 389. §-ain keresztül alkalmazott Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, de az ellenérdekű fél észrevételt vagy ellenkérelmet nem terjesztett elő, ekként a másodfokú eljárással költsége nem merült fel, ezért arról nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2019. április 2.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró